

بر اساس آمارهای رسمی بین المللی؛

۲۱۸ میلیون کودک کار در جهان وجود دارد

مساله کودک آزاری یا به عبارتی خشونت علیه کودکان به یکی از معضلات اصلی این قشر در دنیا تبدیل شده است. کودکان، موجوداتی دوست داشتنی هستند که هزینه و توقعاتی مانند ما آدم بزرگ ها ندارند. به دلیل ساده بودنشان مورد توجه قرار گرفته و اکثرا خواستنی هستند. اما همین ساده بودن این موجودات بی آزار در جامعه انسانی باعث شده تا مورد سو استفاده و آزار و اذیت قرار گرفته و بیش از دیگران مورد خشونت قرار بگیرند. به گزارش ایسنا، تعریف صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد، «یونیسف»، از خشونت علیه کودکان بدین ترتیب است که خشونت، اعمال زور و قدرت علیه کودکان است و می تواند در مدرسه، موسسات نگهداری از کودکان نظیر یتیم خانه ها و یا در خیابان ها، در محل کار، در دارالتادیب ها و یا در منازل صورت بگیرد. بر این اساس، خشونت علیه کودکان به گونه های جسمی، روحی و روانی و جنسی تقسیم می شود که هر سه گونه تاثیرات نامطلوبی بر کودک گذاشته و به جزیی جدایی ناپذیر از وی تبدیل می شود. به همین دلیل در جامعه امروز که روابط انسانی به یک مقوله پیچیده و گره خورده در آن تبدیل شده و به هزار تویی که انتهایی برای آن وجود ندارد، بدل شده است، مساله خشونت علیه کودکان به یک امر قابل اعتنا بدل شده و انجمن ها و سازمان های بین المللی نظیر یونیسف از قدرت و نفوذ خود استفاده کرده و با تمهیدات خاصی از اعمال خشونت علیه کودکان تا حد زیادی جلوگیری به عمل آورده اند. با این حال، هنوز هم در گوشه و کنار این کره خاکی، آدم های سودجویی زندگی می کنند که در خفا و پنهان به این کار دست می زنند. بر اساس گزارش های نمایندگان صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد، بسیاری از کودک آزاری ها یا به عبارتی خشونت علیه کودکان در نقاط مختلف دنیا پنهان می ماند؛ چرا که کودکان به دلایل مختلفی نظیر ترس یا مجازات شدن توسط افرادی که از آن ها سو استفاده می کنند، گزارش نمی دهند. از طرفی هم، افرادی که از کودکان به دلایل مختلف سو استفاده می کنند، آن ها را طوری از تنبیه شدن و یا عقوبت گزارش خشونت می ترسانند که این کودکان بخت برگشته اگر هم بخواهند روزی گزارش دهند یا نزد کسی شکایت ببرند، نتوانند این کار را انجام دهند.

خشونت و کودک آزاری در جوامعی که کودک در آن رشد می کند، وجود دارد و به همین دلیل است که کودک با این مساله بزرگ می شود؛ چرا که خشونت بخشی از جامعه است. هنگامی که کودک آزاری در جامعه ای و در بخش های مختلف آن ریشه دواند، هیچ انجمن و سازمانی نمی تواند به راحتی ریشه آن را بخشکاند و نابود کند و اگر کودک از این محیط به دور نماند، در بزرگسالی به کارهای ناخوشایند نظیر ورود به گروه های قاچاق مواد مخدر، گروه های گانگستری و یا انزواطلبی روی می آورد.

بر اساس گزارش صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد، کودک آزاری و خشونت علیه کودکان بر رشد و بالندگی کودک نیز اثرگذار است. علاوه بر این، کودک آزاری بر سلامت، میزان یادگیری یا کارهای مثبت دیگر نظیر شرکت در انجام فعالیت های گروهی یک کودک آزار دیده تاثیر می گذارد. خشونت علیه کودکان در اغلب مواقع باعث می شود، کودک از خانه خود بگریزد و این عامل خود باعث می شود تا کودک در معرض خطرهایی که نمی داند چیست، قرار بگیرد. علاوه بر

این، کودک آزاری اعتماد به نفس یک کودک را از وی می‌گیرد و باعث شود تا او در آینده نتواند به خوبی از عهده تشکیل خانواده و تربیت فرزندانش برآید. کودکانی که در معرض کودک آزاری قرار گرفته‌اند، بیش از سایر کودکان افسرده شده و احتمال این که دست به خودکشی بزنند، در آن‌ها بسیار زیاد است. بر اساس آمارهای رسمی منتشر شده از سوی سازمان بهداشت جهانی، ۴۰ میلیون کودک زیر ۱۵ سال در سراسر جهان از کودک آزاری و خشونت‌های فیزیکی، روانی و جنسی رنج برده و نیازمند مراقبت‌های بهداشتی و اجتماعی هستند، به طوری که بر اساس یک تحقیق آماری صورت گرفته در مصر، مشخص شد که ۳۷ درصد کودکان در این کشور توسط والدینشان کتک می‌خورند و مورد ضرب و شتم قرار می‌گیرند و ۲۶ درصد دیگر نیز به این دلیل دچار جراحاتی نظیر شکستگی در قسمت‌های مختلف بدن، به‌کما رفتن و یا دچار معلولیت‌های ذهنی و جسمی می‌شوند. در این بررسی آماری همچنین آمده است که ۳۶ درصد مادران هندی در شش ماهه اول زندگی کودکانشان، آن‌ها را با اجسام تیز و برنده مورد کودک آزاری قرار داده یا به عبارتی تنبیه می‌کنند. ۱۰ درصد هم کودکان خود را کتک می‌زنند، ۲۹ درصد موه‌های آن‌ها را به چنگ گرفته و بر روی زمین می‌کشند. ۲۸ درصد از مادران هندی نیز با پا به سر و صورت کودکان خود می‌کوبند و سه درصد هم با ریختن فلفل قرمز بر روی زبان کودکان خود، آن‌ها را تنبیه می‌کنند.

بر اساس یک بررسی و پژوهش صورت گرفته توسط صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد در سال ۱۹۹۵ میلادی، مشخص شد که پنج درصد از والدین آمریکایی کودکان خود را با استفاده از اشیاء تیز، داغ و یا اسلحه تهدید و تنبیه می‌کنند. علاوه بر این، بر اساس یک بررسی آماری که اخیراً توسط پژوهشگران یونیسف در آفریقای جنوبی انجام شده است، مشخص شد که ۲۱ هزار کودک که اکثراً کمتر از ۹ ماه داشتند، توسط افراد مختلف نظیر والدین، بستگان و دوستان مورد سو استفاده قرار گرفته است. این در حالیست که در این گزارش آمده است که از ۳۶ کودک یک نفر مورد سو استفاده جنسی قرار گرفته‌اند.

همچنین بر اساس مطالعات صورت گرفته توسط سازمان ملل متحد که در سطح جهان در سال ۲۰۰۶ میلادی انجام شد، مشخص شد که ۵۳ هزار کودک در سال ۲۰۰۲ میلادی به قتل رسیده‌اند. ۲۰ تا ۶۵ درصد از کودکان در سنین مدرسه به صورت زبانی یا فیزیکی مورد اذیت و آزار قرار گرفته و ۱۵۰ میلیون دختر و ۷۳ میلیون پسر زیر ۱۸ سال در کشورهای مختلف جهان مورد سو استفاده جنسی قرار گرفته‌اند. این در حالیست که در گزارش مذکور آمده است که بین ۱۰۰ تا ۱۴۰ میلیون دختر در سطح جهان به دلیل وقوع خشونت‌های جنسی علیه کودکان و کودک آزاری به بیماری‌های مقاربتی به‌ویژه ایدز دچار شدند. بر اساس این گزارش، ۲۱۸ میلیون کودک در سطح جهان به کارهای سخت گمارده شده و جزو کودکان کار قرار داشتند که از این میان ۱۲۶ میلیون کودک در انجام کارهای پرخطر نظیر کار در معادن به‌کار گرفته شده‌اند. یک میلیون و ۸۰۰ هزار کودک در تهیه فیلم‌های «هرزه‌نگاری» به‌کار گرفته شده و یک میلیون و ۲۰۰ هزار کودک نیز قربانی قاچاق کودکان شدند. با این حال، اگر چه خشونت علیه کودکان یا کودک آزاری به یک موضوع همه‌گیر و در سطح جهان بدل شده، اما اکثر کودکان به دلیل نداشتن امنیت و یا نبودن مراجع قانونی که از آن‌ها را حمایت کند، خشونت‌های جنسی، جسمی و روحی را گزارش نمی‌دهند. سن و جنسیت کودک نیز در کودک آزاری نقش بسیار مهمی ایفا می‌کند، به طوری

که کودکان در سنین پایین تر بیشتر در معرض خشونت جسمی قرار گرفته و نوجوانان اگر دختر باشند، در معرض خشونت جنسی و یا تهیه فیلم های هرزه نگاری و اگر پسر باشند بیشتر مورد خشونت جسمی قرار می گیرند.

سطح درآمد، میزان تحصیلات و اعتقادات دینی خانواده ها نیز از عوامل دیگر خشونت و کودک آزاری علیه کودکان در جوامع مختلف به شمار می رود. همچنین برخی از کودکان مانند کودکان معلول، کودکان در خانواده های فقیر و یا کودکان در خانواده های مهاجر بیشتر از سایر همسالان خود مورد سو استفاده های مختلف و کودک آزاری قرار می گیرند. این در حالیست که در گزارشات نمایندگان صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد آمده است که خشونت علیه کودکان در سنین رشد، باعث به وجود آمدن بیماری های مقاربتی و نارسایی در اعضای حیاتی بدن نظیر ریه، قلب و کبد شده و از نظر روحی و روانی کودک را پرخاشگر کرده و در درازمدت سبب بروز نا هنجاری های اجتماعی می شود. علاوه بر این، در گزارشات روانشناسان سلامت یونیسف آمده است که اکثر کودکانی که مورد خشونت قرار گرفته اند در بزرگسالی به عضوی ناخوشایند برای جامعه خود و سایرین تبدیل می شوند.

منبع: روزنامه شاپرک - نسخه شماره ۱۶۲۶ - تاریخ: ۲۴/۱۲/۱۳۸۷ - اولین روزنامه جوانان و نوجوانان ایران - (شنبه)